

Remisspromemoria

Datum 2022-02-03

FI dnr 22-962

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm
Tel +46 8 408 980 00
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Pelare 2-metod för bedömning av kapitalbaspåslag för pensionsrisk i kreditinstitut

Sammanfattning

Finansinspektionen (FI) remitterar förslag inför en ny metod för att kapitaltäckta pensionsrisk i kreditinstitut (hädanefter benämnda banker). Den nya metoden ska ersätta den som användes i översyns- och utvärderingsprocessen för kreditinstitut under 2021.

För att kunna fullfölja sina åtaganden behöver banker ha ett kapital som är stort nog att täcka även de förluster som kan uppstå vid en mycket svår finansiell påfrestning. FI bedömer att om en bank har förmånsbestämda pensionsplaner som tryggas i en pensionsstiftelse kan det bidra till att bankens kapitalbas inte räcker för att täcka dessa förluster. I en fallerad bank finns det inget som garanterar att pensionstillgångarna är tillräckligt stora för att möta de framtida pensionsutbetalningarna. Det kan försvåra hanteringen av en bank i resolution eller konkurs. Vi identifierar därför ett potentiellt kapitalbehov för banker med förmånsbestämda pensionsplaner som tryggas genom en pensionsstiftelse.

FI menar att det i grunden är samma risker som behöver kapitaltäckas, oberoende av om banken väljer att förvalta pensionsplanen själv, eller om den lägger ut förvaltningen på ett tjänstepensionsföretag. Vi menar därför att i det fall att banken väljer att förvalta pensionsplanen själv ska ett kapitalkrav beräknas på ungefär samma sätt som om pensionsplanen hade hanterats av ett externt företag under tillsyn. Den föregående metoden för bedömning av kapitalbaspåslag för pensionsrisk i banker bygger på trafikljusmetoden, men föreslås i den nya metoden bygga på Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om

tjänstepensionsföretag, FFFS 2019:21. En skillnad jämfört med tjänstepensionsföreskrifterna är att om pensionsstiftelsen investerar i aktier i banken ska dessa exkluderas när kapitalkrav beräknas eftersom sådana aktier saknar värde efter bankens fallissemang. Ett tydliggörande från den föregående metoden är att FI menar att varje pensionsplan ska prövas individuellt för att vi ska kunna bedöma relevanta kapitalbehov. Det beror på att olika pensionsplaner kan komma att hanteras var för sig och på olika sätt efter bankens fallissemang, även om de till exempel tryggas i samma pensionsstiftelse.

Innehåll

1	Introduktion	4
2	Övergripande rättsliga förutsättningar	4
3	Pensionsrisk.....	6
3.1	Allmänt om tjänstepensionsavtal.....	6
3.2	Pensionsrisk i en konsoliderad situation	7
4	Metod för bedömning av särskilt kapitalbaskrav för pensionsrisk i banker	8
4.1	Omfattning av bedömning för pensionsrisk	8
4.2	Risikänsligt kapitalkrav	10
4.3	Kapitalbas för pensionsrisk	10
4.4	Egna aktier som pensionstillgång	11
4.5	Önskvärd skyddsnivå för kapitaltäckning	11
5	Genomförande	12
6	Konsekvensanalys	12
7	Kommande metodarbete.....	12

1 Introduktion

Den pensionsriskmetod för kreditinstitut (banker) som användes under 2021¹ års översyns- och utvärderingsprocess (ÖUP) är i stora delar baserad på den så kallade trafikljusmodellen. Då trafikljuset för tjänstepension har ersatts av en reglering som är baserad på tjänstepensionsdirektivet² behöver den pensionsriskmetod som hittills har använts för banker ersättas med en ny metod.

2 Övergripande rättsliga förutsättningar

EU-regler om kapital och likviditet bestäms på EU-nivå via en direktverkande förordning (tillsynsförordningen)³ och ett direktiv (kapitaltäckningsdirektivet)⁴. Tillsynsförordningen är direkt tillämplig i Sverige. Kapitaltäckningsdirektivet har genomförts i svensk rätt, bland annat genom lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen).

Kapitalkravet består av två huvudkomponenter: pelare 1 och pelare 2. De detaljerade kapitalkravsberäkningar som beskrivs i tillsynsförordningen benämns ofta pelare 1. Pelare 2 är samlingsnamnet för de regler som styr företagens interna kapitalutvärdering och FI:s översyns- och utvärderingsprocess, där FI:s samlade kapitalbedömning är en viktig del. Den samlade kapitalbedömningen är beteckningen för FI:s bedömning av enskilda företags risker och kapitalbehov, och beaktar både risker som täcks av pelare 1 och sådana som inte gör det. Bestämmelser om översyns- och utvärderingsprocessen finns i artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet.

Regeringen har i 9 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar föreskrivit att FI i sin tillsyn ska följa bestämmelserna om översyn och utvärdering i artiklarna 97–101 i kapitaltäckningsdirektivet. Kravet i artikel 104.1 a i direktivet att behöriga myndigheterna på grundval av denna översyn och utvärdering ska fastställa ett krav på ytterligare

¹ Pelare 2-metod för bedömning av kapitalbaspåslag för pensionsrisk, 2020-12-29, FI Dnr 20-30073.

² Europaparlamentets och Rådets direktiv (EU) 2016/2341 av den 14 december 2016 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (IORP 2).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag.

kapital har genomförts genom 2 kap. 1 § tillsynslagen. FI ska enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen under vissa förutsättningar besluta att en bank, utöver den kapitalbas som krävs enligt tillsynsförordningen, ska uppfylla ett särskilt kapitalbaskrav för risken för alltför låg bruttosoliditet och ett särskilt kapitalbaskrav för andra risker. FI ska besluta om ett pelare 2-krav bland annat om det är nödvändigt för att täcka risker som banken är eller kan bli exponerad för.

Direktivet reglerar inte vilken metod som ska tillämpas i riskbedömningen inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen. Denna fråga överläts alltså till tillsynsmyndigheterna. Den Europeiska bankmyndigheten (EBA) har bemyndigats att utfärda riktlinjer till de nationella tillsynsmyndigheterna i syfte att specificera gemensamma förfaranden och metoder för översyns- och utvärderingsprocessen (artikel 107.3). De metoder som FI använder stämmer överens med grundprinciperna i riktlinjerna från EBA, det vill säga att kapitalkrav för pelare 2-risker tillkommer utöver kapitalkraven i pelare 1. Riktlinjerna från EBA är principbaserade och avser inte att detaljreglera tillämpningen av specifika metoder.

FI ska enligt 2 kap. 1 § tillsynslagen besluta om ett särskilt kapitalbaskrav som är företagsspecifikt, vilket skulle kunna betyda att FI inte kan lämna ett generellt besked om sin riskbedömning. Det är emellertid så att vissa risker som inte täcks av pelare 1 är gemensamma för alla företag med den typ av exponeringar som det nu är fråga om. Genom att FI utvecklar metoder och en generell bedömningspraxis för skilda risktyper säkerställs likabehandling av företagen. Av 3 § förordningen (2014:993) om särskild tillsyn och kapitalbuffertar framgår även att FI på sin webbplats ska tillhandahålla de allmänna kriterier och metoder som tillämpas vid översyns- och utvärderingsprocessen.

FI behöver för sin riskbedömning inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen inhämta och analysera uppgifter från enskilda företag. FI har vidare inom ramen för sin tillsynsverksamhet möjlighet att begära in uppgifter från enskilda företag (se bland annat 13 kap. 3 § LBF⁵ och 6 kap. 1 § tillsynslagen).

⁵ Lag (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

3 Pensionsrisk

3.1 Allmänt om tjänstepensionsavtal

Banker och flera andra arbetsgivare erbjuder ofta tjänstepensionsförmåner till sina anställda. Dessa förmåner kan vara avgiftsbestämda eller förmånsbestämda.⁶ Ett avgiftsbestämt pensionsavtal innebär att arbetsgivaren betalar in premier för tjänstepension åt arbetstagaren hos en extern aktör som i sig står under tillsyn. Hur stor pensionen blir beror på hur värdet av pensionstillgångarna utvecklas. Varken arbetstagaren eller den externa aktören kan, efter det att premierna betalats in, rikta något krav mot banken. En bank som använder avgiftsbestämda pensionsavtal har därför inga framtida förpliktelser för de avtalen efter att premien har betalats till den externa aktören.

En förmånsbestämd pension är vanligtvis kopplad till arbetstagarens slutlön. Slutlönen är dock okänd under större delen av anställningen. Arbetstagarens livslängd är också okänd men påverkar vanligen hur länge pension ska betalas ut. Det betyder att en bank inte vet värdet på de förmånsbestämda pensioner som den i framtiden ska betala ut. Banken gör ändå avsättningar för pensioner efter en uppskattning av troliga framtida pensionsutbetalningar. I Sverige finns det tre olika sätt att hantera förmånsbestämda pensioner – genom en extern aktör, med tryggnad genom en pensionsstiftelse, eller med tryggnad i egen balansräkning.

Tjänstepensionsavtal grupperas vanligen i så kallade planer. Pensionsplaner är i Sverige ofta framförhandlade mellan arbetsgivare och fackförbund som en del av kollektivavtalen. En pensionsplan underlättar arbetsgivarens administration av pensioner eftersom pensionslöftena i en plan är likartade, men varierar mellan förmånstagarna (anställda och före detta anställda) beroende på deras ålder och anställningstid. En arbetsgivare kan ha flera olika pensionsplaner, exempelvis några avgiftsbestämda och några förmånsbestämda, eller olika typer av förmånsbestämda, ibland riktade till olika grupper av anställda.

Tjänstepensioner kan innebära flera typer av risker och för olika intressenter. Förmånstagarna kan riskera att få lägre pensioner än de förväntar sig utifrån pensionslöftena. Pensionsförpliktelser kan öka sannolikheten för att ett företag fallerar. I denna promemoria fokuserar FI på

⁶ Det kan även finnas pensionsavtal med inslag av båda typerna.

den typ av pensionsrisk som sammanhänger med att en pensionsplan kan försvåra hanteringen av en bank som fallerat.

3.1.1 Finansinspektionens ställningstagande

FI identifierar ett kapitalbehov kopplat till förmånsbestämda pensionsplaner i banker. Detta motiverar ett särskilt kapitalbaskrav i pelare 2 för pensionsrisk.

3.1.2 Skälen för Finansinspektionens ställningstagande

Kapitalkrav för banker fyller en funktion på det sättet att kapitalet kan användas för att täcka förluster efter ett fallissemang. Det blir möjligt genom att bankerna före fallissemang anpassar kapitalbasen till de förluster som skulle kunna erodera det egna kapitalet vid en mycket svår finansiell påfrestning. De kapitalkrav som ställs består av minimikapitalkrav inom ramen för pelare 1 och pelare 2-krav för de institutspecifika risker som bedöms av FI inom ramen för ÖUP.

FI bedömer att för de banker som använder förmånsbestämda tjänstepensionsavtal kan avtalen ge upphov till betydande underskott efter ett fallissemang eftersom värdet av pensionsförpliktelserna kan vara större än pensionstillgångarna efter en finansiell påfrestning. Det kan försvåra hanteringen av en bank i resolution eller konkurs. Pensionsrisk, i ovan nämnda bemärkelse, är därför en risk som FI behöver beakta i den samlade kapitalbedömningen inom ramen för pelare 2.

3.2 Pensionsrisk i en konsoliderad situation

3.2.1 Finansinspektionens ställningstagande

FI avser att ställa särskilda kapitalbaskrav för pensionsrisk på solonivå i de banker som FI har under tillsyn. FI avser också att beakta proportionalitetsprincipen.⁷

FI avser ställa särskilda kapitalbaskrav för pensionsrisk i de banker på gruppnivå (konsoliderad situation) som FI har under tillsyn om FI identifierat ett kapitalbehov för pensionsrisk i gruppen. Storleken på kapitalkravet ska baseras på de kapitalbehov för pensionsrisk som har identifierats för banker inom gruppen. Kapitalbaskrav för pensionsrisk som har beslutats av utländska behöriga myndigheter kommer beaktas i respektive tillsynskollegium innan FI beslutar om ett särskilt kapitalbaskrav för den konsoliderade situationen.

⁷ Proportionalitetsprincipen är en allmän rättsprincip som förenklat innebär att en åtgärd ska vara skälig i proportion till syftet med den.

3.2.2 Skälen för Finansinspektionens ställningstagande

Enligt resonemanget i avsnitt 3.1.2 motiveras ett kapitalbaskrav för pensionsrisk med kapitalsituationen efter ett fallissemang. Ett fallissemang är starkt kopplat till ett enskilt företag snarare än en grupp, även om det är troligt att en hel grupp kan falla och hamna i resolution under vissa omständigheter. För att kapitalbaskravet ska fylla sitt syfte i varje tänkbar situation, som vi motiverar det i avsnitt 3.1.2, bedömer FI att kapitalbaskravet behöver ställas på solonivå. Med hänvisning till proportionalitetsprincipen kan FI komma att välja att inte tillämpa pensionsriskmetoden på vissa mindre banker, exempelvis då storleken på pensionsförpliktelserna är av liten betydelse.

FI ställer kapitalbaskrav på gruppnivå, det vill säga för den konsoliderade situationen, för alla relevanta risker och i förekommande fall. Vi anser att kapitalbehov i banker på solonivå kan summeras till kapitalbaskrav för gruppnivå så länge som de enskilda kapitalbehoven bedömts enligt samma syfte. I fallet där utländska dotterföretag har kapitalbaskrav för pensionsrisk ställda av utländska behöriga myndigheter måste det bli en diskussion i varje tillsynskollegium hur kapitalbaskrav på solonivå ska aggregeras till ett särskilt kapitalbaskrav på gruppnivå.

4 Metod för bedömning av särskilt kapitalbaskrav för pensionsrisk i banker

4.1 Omfattning av bedömning för pensionsrisk

4.1.1 Finansinspektionens ställningstagande

Metoden ska i första hand tillämpas på förmånsbestämda pensionsplaner som hanteras i egen räkning och tryggas med tillgångar förvaltade av en pensionsstiftelse, eller för ett motsvarande arrangemang om det är en pensionsplan utanför svensk jurisdiktion.

Pensionsplaner ska utvärderas separat från varandra. Med pensionsplan menas här de förmånsbestämda pensionsförpliktelser som har gemensamma villkor, samt de pensionstillgångar som kopplas, direkt eller indirekt, till dessa förpliktelser.

Utgångspunkten är att varje pensionsplan innebär en potentiell pensionsrisk. Om pensionsrisken inte hanteras av någon annan reglerad aktör, som t.ex. ett tjänstepensionsföretag, uppstår det ett kapitalbehov enligt promemorians ställningstaganden. Kapitalbehovet fördelas på de företag som omfattas av

pensionsplanen, och kan för de företag eller grupper som omfattas av ställningstagande 3.2.1 leda till beslutade kapitalbaskrav.

4.1.2 Skälen för Finansinspektionens ställningstagande

Pensionsplaner som hanteras i ett externt företag, som banken anlitar, har ett skydd enligt bland annat EU-direktiv när det externa företaget står under tillsyn. Den externa aktören kan inte rikta några nya krav mot banken om banken har fallerat. En kapitaltäckning inom ramen för pelare 2 för denna situation är därför inte motiverad. Ett analogt resonemang kan föras för pensionsplaner som tryggas i egen balansräkning och kreditförsäkras av ett externt företag som också är under tillsyn men som däremot inte administrerar pensionsplanerna. Vid bankens fallissemang träder kreditförsäkringen in och en kapitaltäckning av banken är inte motiverad. FI avser därför att i första hand bedöma kapitalbehov för pensionsplaner där inget reglerat försäkrings- eller tjänstepensionsföretag garanterar att förpliktelseerna uppfylls om banken fallerat. I ett svenskt sammanhang betyder det pensioner som tryggas av en pensionsstiftelse. För pensionsplaner utanför svensk jurisdiktion kommer det behöva bedömas från fall till fall. Utgångspunkten är dock att om en pensionsplan i tillräckligt hög grad kan anses vara under tillsyn i ett reglerat företag i ett EES-land ska pensionsplanen inte omfattas av ett särskilt kapitalbaskrav.

Normalt saknas koppling mellan en förmånsbestämd pensionsförpliktelse och en viss pensionstillgång. Förpliktelsen saknar normalt också koppling till ett visst belopp av de samlade pensionstillgångarna. En möjlighet är därför att bedöma alla pensionsplaner samlat i en metod för pensionsrisk. Men pensionsplanerna kan komma att hanteras var för sig och på olika sätt efter ett fallissemang, även om de till exempel tryggas av samma pensionsstiftelse. Exempelvis är pensionsförmåner som inte regleras av kollektivavtal nedskrivningsbara skulder under resolution.⁸

Pensionsplanerna kan också utvecklas olika under en finansiell påfrestning till följd av varierande villkor för förpliktelser. Vi menar därför att pensionsplaner bör prövas individuellt för att FI ska kunna bedöma relevanta kapitalbehov.

⁸ Lag (2015:1016) om resolution 2 kap. 2 § 7a.

4.2 Riskkänsligt kapitalkrav

4.2.1 *Finansinspektionens ställningstagande*

För varje pensionsplan ska ett så kallat riskkänsligt kapitalkrav beräknas enligt Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om tjänstepensionsföretag, FFFS 2019:21, 7 kap. Vissa risktyper som FI bedömer som mindre relevanta ska dock undantas: annullationsrisk, tilläggsrisk, operativ risk och justeringsbelopp.

4.2.2 *Skälen för Finansinspektionens ställningstagande*

Den föregående pensionsriskmetoden för banker baserades på trafikljusmodellen. När trafikljuset för tjänstepension ersattes av tjänstepensionsföreskrifter blev det rimligt att göra motsvarande byte så att en ny pensionsriskmetod för banker baseras på tjänstepensionsföreskrifterna. På det sättet tillvaratar vi det utvecklingsarbete som FI redan gjort för att kapitaltäcka risker som förekommer i samma eller i en likartad verksamhet, nämligen tjänstepensionsverksamhet. Som med den föregående pensionsriskmetoden för banker finns dock vissa typer av risker för tjänstepensionsföretag som är mindre relevanta eller av liten storlek i banker. Operativ risk finns i alla företag, och i banker bedöms den inom ramen för vanlig tillsyn. FI anser därför att operativ risk inte behöver kapitaltäckas specifikt för tjänstepensioner. Vi bedömer också att annullationsrisk, tilläggsrisk och justeringsbelopp inte är tillämpliga för förmånsbestämda pensioner som hanteras av arbetsgivaren själv.

4.3 Kapitalbas för pensionsrisk

4.3.1 *Finansinspektionens ställningstagande*

Varje riskkänsligt kapitalkrav ska ställas mot en så kallad kapitalbas för pensionsrisk. Denna kapitalbas definieras som nettot mellan pensionstillgångar och pensionsförpliktelser värderade enligt Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om tjänstepensionsföretag, FFFS 2019:21.

Ställningstagandet betyder att kapitalbasen för pensionsrisk kan vara positiv eller negativ. Kapitalbehovet för pensionsplanen utgörs av nettot mellan det riskkänsliga kapitalkravet och kapitalbasen för pensionsrisk, när pensionsplanen finns i en bank.

4.3.2 *Skälen för Finansinspektionens ställningstagande*

Kapitalbas för pensionsrisk motsvarar på en konceptuell nivå det som kallas kapitalbas i ett tjänstepensionsföretag. De flesta möjligheter som tjänstepensionsföretag har att påverka kapitalbasen är dock inte tillämpliga

för bankernas pensionshantering. Tjänstepensionsföretag kan exempelvis utge förlagslån, medan en bank inte kan utge ett separat förlagslån för att täcka enbart tjänstepensionshantering efter ett eventuellt fallissemang. Definitionen av kapitalbas för pensionsrisk bör därför vara enkel men ändå relevant för ändamålet, det vill säga att kunna täcka uppkomna förluster. FI anser att nettot av pensionstillgångar och pensionsförpliktelser är en lämplig avvägning, om värderingen sker enligt tjänstepensionsföreskrifterna FFFS 2019:21.

4.4 Egna aktier som pensionstillgång

4.4.1 *Finansinspektionens ställningstagande*

Bankens eventuella innehav i egna aktier ska undantas i beräkningarna för både riskkänsligt kapitalkrav och för kapitalbas för pensionsrisk.

4.4.2 *Skälen för Finansinspektionens ställningstagande*

Innehav av aktier i den egna banken ska inte ses som en tillgång, utan exkluderas från beräkningen av såväl riskkänsligt kapitalkrav som kapitalbas för pensionsrisk. Efter bankens fallissemang har sådana aktier inget värde, och kan därför inte bidra till att täcka ett underskott orsakat av pensionsplanens övriga tillgångar och förpliktelser.

4.5 Önskvärd konfidensnivå för kapitaltäckning

4.5.1 *Finansinspektionens ställningstagande*

FI avser att för kapitalbaskrav för pensionsrisk tillämpa samma konfidensnivå som följer av Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om tjänstepensionsföretag, FFFS 2019:21.

Ställningstagandet betyder att kapitalbaskravet inte ska kalibreras för att uppnå den högre konfidensnivå som gäller enligt bankregelverken.

4.5.2 *Skälen för Finansinspektionens ställningstagande*

När tjänstepensionsverksamhet förekommer som affärsverksamhet gäller tillämpliga regler enligt bland annat EU-direktiv. FI menar att det i grunden är samma risker som ska kapitaltäckas, oberoende av om banken väljer att förvalta pensioner själv, eller om den lägger ut förvaltningen på ett externt tjänstepensionsföretag. Vi bedömer därför att det inte är nödvändigt att räkna upp kapitalbaskravet till en högre konfidensnivå när banken väljer att själv förvalta pensionsplaner.

5 Genomförande

När remisstiden för denna promemoria har gått ut kommer FI att beakta de synpunkter som har lämnats in och sedan slutgiltigt ta ställning till hur en ny metod för att kapitaltäcka pensionsrisk i banker ska utformas. Parallellt med remissen samlar vi in underlag från de större banker som omfattas av ÖUP för 2022. Det gör vi med avsikt att kunna bedöma särskilda kapitalbaskrav inom pelare 2 för pensionsrisk i 2022 års beslut för ÖUP.

6 Konsekvensanalys

I den ÖUP som genomfördes 2021 var det sju banker i tillsynskategori 1 och 2 som omfattades av en bedömning av pensionsrisk. Hos dessa banker granskade FI totalt 20 förmånsbestämda pensionsplaner. Vi bedömer att det är ungefär hälften så många förmånsbestämda pensionsplaner som kommer att omfattas av den nya metoden, eftersom den främst avser planer som tryggas i en pensionsstiftelse. Vi bedömer på grundval av detta att de banker som främst kommer träffas av ett särskilt kapitalbaskrav är SEB, Handelsbanken och Nordea Hypotek AB. Det kan därtill finnas andra banker eller bankgrupper som kan komma omfattas av ett särskilt kapitalbaskrav för pensionsrisk.

Vad gäller storleken på det särskilda kapitalbaskravet för pensionsrisk kan FI konstatera att kravet historiskt har varierat, både mellan banker och över tid. Det senare beror inte minst på att värdet på de tillgångar som tryggar pensionerna kan variera över tid. Som mest har kravet uppgått till cirka 6 miljarder kronor för en enskild bankgrupp. FI bedömer att den nya metoden generellt bör ge något lägre kapitalkrav, både för att färre planer omfattas och för att konfidensnivån är något lägre. Men för någon bank skulle FI:s ställningstagande att pensionsplaner ska utvärderas separat från varandra efter ett tänkt fallissemang kunna ge ett betydande kapitalkrav. Vi bedömer dock att kravet inte kommer att överstiga omkring 10 miljarder kronor för någon enskild bankgrupp.

7 Kommande metodarbete

FI kan i framtiden komma att se över och ändra pensionsriskmetoden.